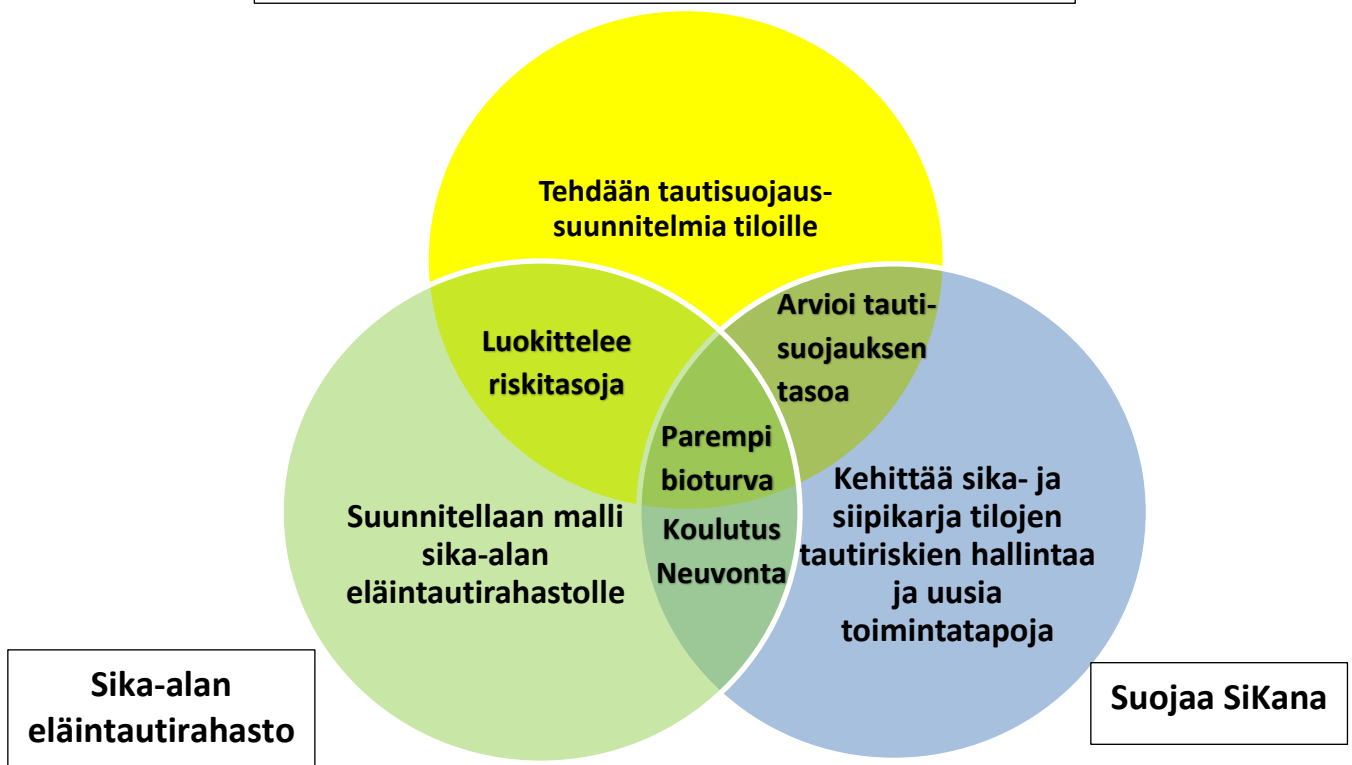

Tautisuojauksen taso tulee vaikuttamaan sikatilojen vakuutusmaksuihin

Salmonellatapaukset ovat lisääntyneet huolestuttavasti viime vuosina suomalaisilla sikatiloilla ja niiden saneerauskustannukset ovat sikaketjussa korkeita. Tämä on aiheuttanut ryhmävakuutusmaksujen merkittävän nousun. Monet salmonellatapauksista ovat olleet ympäristöperäisiä ja niiden epäillään olevan lähtöisin haittaeläimistä. Ongelman selvittämiseksi ja ratkaisemiseksi tehdään töitä useiden tahojen toimesta.

Eläinten terveys ETT ry (ETT) vetää Sika-alan eläintautirahasto -hanketta. ETT on mukana myös Suomen Sikayrittäjät ry:n ja Suomen Siipikarjaliitto ry:n yhteishankkeessa Suojaa SiKana. Satafood Kehittämisyhdistys ry ja Finnpig Oy vetävät Bioturvallisuus elinehto tulevaisuuden sikatiloille -hanketta. Kaikkien hankkeiden tavoitteena on parempi bioturva eläintiloille ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi hankkeiden välillä tehdään tiivistä yhteistyötä.

Bioturvallisuus – elinehtotulevaisuuden sikatiloille

ETT:n eläintautirahaston ja eläintilojen riskiluokitusjärjestelmän tarkoituksena on luoda pohja, joka perusteella eri liha-alan yritykset pystyvät neuvottelemaan tuottajilleen riskitasoon perustuvat ryhmävakuutusmaksut. Tavoitteena on, että:

- Tautisuojauksen tehokkaasti hoitaneet tilat saisivat kompensatiota vakuutusmaksuista.
- Arvion tautisuojauksen tasosta tekee eläinlääkäri.
- Aineiston keruu mallia varten tapahtuu vuoden 2021 aikana.
- Aikataulutavoitteena on saada malli valmiiksi vuoden 2022 alussa.

Kohtia, jotka tulevat vaikuttamaan vakuutusmaksujen suuruuteen:

1. Tuotantorakennusten seinänvierustat ovat vapaita kasvustoista (ei rikkakasveja, pitkää heinikkoa tai kukkapenkkejä) ja tavaroista sekä maaperä on kovaksi tiivistetty ja päällystetty (kuiva sora/asfaltti/ jatkuvasti lyhyenä pidetty korkeintaan 4 cm pituinen nurmikko) vähintään kahden metrin (2 m) matkalta siten, että seinustoilla ei ole suojaa haittaeläimille. Tuotantorakennuksiksi luetaan mm. eläintilat, mylly, rehuvarastot ja -keittiöt sekä siilot.
2. Tilalla on kirjallinen haittaeläintorjuntasuunnitelma, jota noudatetaan. Haittaeläintorjuntasuunnitelma on tallennettu Sikavaan. Haittaeläintorjuntasuunnitelman tulee vähintään täyttää Ruokaviraston Valvottujen pito-olosuhteiden vaatimukset sikojen trikiinitutkimusten vähentämiseksi -ohjeessa kerrotut kirjallisen kuvauksen vaatimukset. [Valvottujen pito-olosuhteiden vaatimukset](#).
3. Tuotantorakennusten lattioilla tai maassa niiden ympäristössä ei ole rehua tai sen jäänteitä, jotka houkuttelisivat haittaeläimiä. Rehustamot, siilot, kuivurit sekä muut rehunkäsittelytilat ovat siistit. Rehujen varastointi, välivarastointi ja niistä syntyvien jätteiden käsittely ja varastointi on asianmukaista siten, etteivät haittaeläimet pääse käsiksi rehuun tai niistä syntyviin jätteisiin.
4. Tuotantotilat (ml. varastot ym.) ovat siistit siten, ettei siellä ole haittaeläimille suoja- ja/tai pesäpaikkoja.
5. Oljet ja heinät varastoidaan sellaisissa olosuhteissa, etteivät haittaeläimet pääse käsiksi niihin ja haittaeläintorjuntaa tehdään myös olki- ja heinävarastoissa. Oljet ja heinät varastoidaan niin, että ne ovat irti seinistä noin metrin matkalta ja irti lattiasta tai kovaksi tiivistetystä maaperästä (esim. säilytetään lavojen päällä). Paalien ympäri pitää pystyä kulkemaan ja niiden alle näkemään ja siellä voidaan tehdä haittaeläintorjuntatoimenpiteitä.
6. Tilalla on asiallinen tautisulku, jonka kautta kuljetaan tuotantotiloihin. Tautisulku on huone tai tila, jossa vähintäänkin tilan ulkopuolella käytetyt päällyysvaatteet ja jalkineet vaihdetaan tilan omiin vaatteisiin ja jalkineisiin, ja jossa on käsienpesupaikka. Kätet pestään ja desinfioidaan sekä sikalaan tullessa että sieltä lähtiessä. Tautisulku täytyy olla kaikissa kohdissa, joista kuljetaan puhtaalta alueelta likaiselle. Esimerkiksi raatoja ulos vietäessä pitää vähintään vaihtaa jalkineet ja käsineet.
7. Sikalan sisällä on muodostettu tai on mahdollista muodostaa epidemiologisia yksiköjä, joiden avulla voidaan rajoittaa tautien leviämistä. Epidemiologisella yksiköllä tarkoitetaan tässä yhteydessä osastointia siten, että se on vähintään ikäryhmäkohmainen (porsitus, välikasvatus ja lihasiat) tai jopa huonekohtainen. Kussakin epidemiologisessa yksikössä on omat suojarusteet ja hoitovälineet, jotka pysyvät yksikön sisällä.